

Петя Дубарова
Морска вълна

Дантели се дилпят в моите нозе,
със страст и любов ме прегръщат,
изпълват със щастие моето сърце,
далече ме носят и връщат.

Разплела, разпуснала буйни коси,
вълната се хвърля в брега си
и в нейната песен морето шепти.
Тя носи загадка с дъха си –

дъха на безкрайното синьо море
със своята шир безгранична.
Все трепка красиво с прозрачни криле
вълната красива, обична.

1973 г.

КРАЙ

© 1973 Петя Дубарова

Източник: Словото
Набиране: Елена Николова

Публикация:

Петя Дубарова, „Лястовица. Стихове и разкази“, С. 1987

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/6005>]